

Ikuinen EVANKELIUMI

TODELLISIA TULEVAISUUDENNÄKYMÄ

Kuluneina vuosina maailma on saanut nähdä yhä enemmän onnettomuuksia. Kuivuuskauudet, tulvat, tuhoiset pyörremyrskyt ja maanjäristykset ovat seuranneet toisiaan taukoamatta. Tuhannet ovat menettäneet henkensä hirveissä onnettomuuksissa maalla, merellä ja ilmassa. Miljoonat muut kuolevat nälkään. Monet valtiot, kuten esimerkiksi Argentiina, Brasilia ja Meksiko ovat valtavissa talousvaikeuksissa kykenemättöminä maksamaan velkojaan. Sodat, kansannousut, väestöräjähdykset ja jatkuva luonnon saastuminen saavat ihmiset pelkäämään tulevaisuutta.

Monet näistä tapahtumista on selvästi ennustettu Raamatussa (Matt. 24:4-31; Luuk. 21:25-28; Ilm. 6:12-17; 16; 17; 18). Jumala on aina ennakolta varoittanut ihmisiä tulevista tuomioista, jotka sitten ovat kohdanneet heitä heidän jumalattoomuutensa seurauksena (Jes. 24:5-20; 46:9,10; Aamos 3:7; Ilm. 1:1).

OPETUKSIA MENNEISYYDESTÄ

Jumala kertoi esimerkiksi Nooalle vedenpaisumuksen tulosta, Abrahamille ja Lootille Sodoman ja Gomorran kaupunkien hävittämisestä ja Moosekselle Egyptin vitsauksista. Nämä tapahtumat on kirjoitettu muistiin meitä nykyään eläviä varten varoituksena, että ne auttaisivat meitä ymmärtämään selvästi, että kaikki Raamattuun kirjoitetut ennustukset ovat toteutuneet hämmästyttävällä tavalla, ja niin tapahtuu myös tulevaisuudessa (1. Kor. 10:6-12; 2. Piet. 2:5-9; Hebr. 4:11).

Niin on toteutuva myös se vakava varoituslause, jonka Jumala on antanut meille, ihmiskunnan viimeiselle sukupolvelle, ja josta kertoo jonka löydämme Johannes Ilmestyksen 14. luvusta. Tämä on viimeinen kutsu, jonka Jumala lähettää kaikille ihmisille ennen Jeesuksen Kristuksen toista tulemistä Kuninkaana ja Tuomarina. Se sisältää vakavimman varoituksen, mikä Raamatusta löytyy tulevasta tuomiosta.

KOLMEN ENKELIN SANOMA

1. „Pelätkää Jumalaa ja antakaa hänelle kunnia – hänen tuomionsa aika on tullut! Kumartakaa häntä, joka on luonut taivaan, maan ja meren ja vesien lähteet.”

2. „Kukistunut, kukistunut on suuri Babylon, tuo portto, joka iljetyskillään on vietellyt kaikki kansat juomaan vihan viiniä.”

3. „Se, joka kumartaa petoa ja sen kuvaa ja ottaa otsaansa tai käteensä sen merkin, joutuu yhtä lailla juomaan Jumalan vihan viiniä, joka laimentamattomana on kaadettu Jumalan vihan maljaan. Häntä kidutetaan tulesa ja rikin katkussa pyhien enkelien ja karitsan edessä. Tulesta, joka ihmisiä kiduttaa, nousee savu aina ja ikuisesti. Heillä ei ole päivän, ei yön lepoa – ei niillä, jotka kumartavat petoa ja sen kuvaa, eikä kenelläkään, joka ottaa pedon nimen merkikseen.” (Aikaisemmassa käännöksessä: „... sen nimen merkin.” Ilm. 14:6-11.)

Tämä kehoitus on elintärkeä jokaiselle! Mutta miten voimme välttää palvelemasta petoa ja sen kuvaa tai ottamasta sen merkkiä, elleimme tiedä, mitä ne tarkoittavat? On kohtalokasta olla tietämätön näistä asioista. „Näin tuhoutuu minun kansani, sillä kukaan ei tunne minua” (Hoos. 4:6; vrt. Jes. 29:13,14).

Jumala on kuitenkin luvannut antaa tietoa vilpittömille ihmisille (Sananl. 2:1-7; Dan. 12:4,10; Matt. 7:7,8). „Näin sanoo Herra Jumala: Niin totta kuin

elän, en minä tahdo, että jumalaton kuolee vaan että hän kääntyy teiltään ja saa elää. Kääntykää! Kääntykää paholta teiltänne! Miksi te kuolisitte, is-raeilaiset!” (Hes. 33:11; vrt. 2. Piet. 3:10,11; Mal. 3:18-20; 4:1,2).

Mitä tarkoittaa peto, jolla on tuo omiainen merkki?

Ennen kuin tarkastelemme lähemmin tätä petoa, meidän täytyy ymmärtää sen historiallista taustaa. Parhaiten voimme aloittaa Danielin kirjasta, joka ennustaa suurenmoisista maailmanhistoriaa kuudennelta vuosisadalta alkaen ennen Kristusta aina ajan loppuun saakka.

Raamatun ennustuksissa käytettyjen vertauskuvien tulkintaa ei ole jätetty ihmisten arvailujen varaan. Ennustukset ovat etukäteen kirjoitettua historiaa. Raamattu itse antaa avaimen niiden ymmärtämiseen (2. Piet. 1:20). Ennustuksissa sana „peto” joka nykyisessä raamatunkäännöksessä joissakin kohdissa on korvattu sanalla „eläin”, tarkoittaa kuningasta tai valtakuntaa. Tämä on ilmaistu selvästi Dan 7:17,23:

„Nuo neljä suurta eläintä tarkoittavat, että neljä valtakuntaa nousee hallitsemaan maailmaa. ... Neljäs eläin tarkoittaa neljättä valtakuntaa, ...” Dan. 7:3 sanotaan: „Merestä nousi neljä suurta eläintä.” „Meri” tai „vedet” kuvaavat ennustuksissa „kansoja, joukkoja, maita ja kielii” (Ilm. 17:15; vrt. Jes. 8:7). Danielin kirjan seitsemännessä luvussa profetalle näytetään tulevat maailmanvallat „eläiminä”, (vanhemman käännöksen mukaan „petoina”). Toisen kuvauksen maailmanvalloista löydämme Dan. 2:27-45, missä kuvapatsaan eri osat esittävät havainnollisesti maailmanhistorian kulua Babylonin maailmanvallasta nykyiseen Eurooppaan saakka.

LEIJONA

„Ensimmäinen oli kuin leijona” (Dan. 7:4; vertaa Dan. 2:37,38). Tämä kuvaa Babylonian maailmanvaltaa, joka hallitsi ajalla 608-538 eKr, mihin aikaan myös Daniel eli. Pergamon-museossa Berliinissä voidaan vielä nykyäänkin ihaila siivekstä leijonaa historiallisena todisteena tuosta ajanjaksosta.

KARHU

„Ja katso, oli toinen eläin, karhun kaltainen, joka seiso i toisella suunnalla (vanhempi käännös: „Se nostettiin toiselle kyljellensä”), ja sillä oli kolme kylkiluuta suussaan, hampaitten välissä. Sille sanottiin: Nouse, syö paljon lihaa.” (Dan. 7:5.) Tämä peto tarkoittaa samaa kuin hopeinen rinta ja käsi-varret Dan. 2:32,39. Se kuvaa Meedian ja Persian valtakuntaa, joka seurasi Babylonian maailmanvaltaa ja hallitsi vuosina 538-331 eKr. Se oli kaksoisvaltakunta, jossa hallitsivat ensiksi meedialaiset ja myöhemmin persialaiset. Kuvapatsaan kaksi kättä ja karhun nouseminen toiselle kyljelleen kuvaavat tätä seikkaa. Toisesta puolesta tulee toista vahvempi. Kolme kylkiluuta kuvaavat Babylonin, Lyydian ja Egyptin valtakuntia, jotka Meedo-Persia kukisti.

PANTTERI

„Vielä minä näin, että oli kolmaskin eläin, kuin pantteri, jolla oli neljä linnunsiipeä selässään, ja sillä eläimellä oli neljä päätä, ja sille annettiin valta.” (Dan. 7:6.) Tällekin pedolle löytyy rinnakkainen kuvaus Dan. 2:32 ja 39 jakeista. Se oli Kreikan valtakunta, joka hallitsi ajalla 331-168 eKr. Aleksanteri Suuren johdolla se kukisti persialaiset ja jakaantui sitten hänen kuolemansa jälkeen neljään osaan, joita ne neljä päätä kuvaavat (Makedonia, Traakia, Syyria ja Egypti).

NELJÄS ELÄIN

„Ja vielä minä näin yöllisessä näyssäni, että oli neljäs eläin, pelottava, kauhistuttava ja hyvin väkevä. Sillä oli suuret rautaiset hampaat, ja se söi ja ruhjoi kaiken ja tallasi tähteet jalkoihinsa. Se oli erilainen kuin aikaisemmat eläimet, ja sillä oli kymmenen sarvea.” (Dan. 7:7.) Tämänkin vallan löydämme myös Danielin toisesta luvusta, jakeista 23 ja 40. Neljäs, Kreikkaa seurannut valtakunta oli Rooman maailmanvalta, joka hallitsi vuodesta 168 eKr. vuoteen 476 jKr. Tämä eläin oli niin erilainen kuin kaikki Danielin tuntemat eläimet, että hän ei kyennyt nimeämään sitä tarkemmin. Ne „kymmenen sarvea” tarkoittavat „kymmenen kuningasta, jotka nousevat siitä valtakunnasta” (Dan. 7:24, vanhempi käännös.)

On historiallinen tosiasia, että Rooman valtakunta kukistui vuonna 476 jKr, ja sen tilalle nousi kymmenen valtakuntaa, nimittäin kymmenen germaanista heimoa, jotka nykyään muodostavat Euroopan valtiot. Dan. 7:7 jakeen sarvia vastaavasti niitä Dan. 2:41,42 jakeissa kuvataan patsaan kymmenenä varpaana. Nämä heimot olivat: 1. alemanit (nyk. Saksa), 2. frankit (Ranska), 3. anglosaksit (Iso-Britannia), 4. burgundit (Sveitsi), 5. länsigoottit (Espanja), 6. sveeivit (Portugali), 7. lombardit (Italia), 8. herulit, 9. vandaalit 10. itägoottit.

PIENI SARVI

„Minä katselin niitä sarvia ja näin, että niiden väliin kasvoi vielä pieni sarvi, ja entisistä sarvista kolme irtosi sen tieltä. Ja katso, sillä sarvella oli silmät, ihmisen silmien kaltaiset, ja suu, joka puhui suuria sanoja.” (Dan. 7:8.)

Tuntomerkkejä:

1. Se kasvoi kymmenen sarven (valtakunnan) välistä, ja kolme niistä kymmenestä sarvesta reväistiin pois sen tieltä (toisten raamatunkäännösten mukaan) sen noustessa valtaan.

2. Dan. 7:24 kerrotaan, että tuo pieni sarvi tulee esille niiden kymmenen sarven jälkeen. Vain yksi valta historiassa sopii tähän kuvaukseen. Itse Roomassa, kukistuneen maailmanvallan keskuksesta, syntyi vuoden 476 jKr. jälkeen paavinvalta, kato-lisen kirkon yhden miehen hallinto. Sen valtaannousun aikana kolme germaanista heimoa, herulit, vandaalit ja itägoottit, „repäistiin pois sen edestä”. Itä-Rooman keisarin Justinianuksen päätöksellä (Codex Justinianus) asetettiin vuonna 533 jKr. Rooman piispa kaikkien kristillisten kirkkojen pääksi. Yllämainituista kolmesta heimosta viimeisinä tätä päätöstä vastustaneet itägoottit voitettiin ja karkotettiin Roomasta keisarikunnan kenraali Belisariusin toimesta vuonna 538 jKr, jolloin paavilliselle Roomalle vahvistui myös poliittinen valta-asema profetallisesti ennustetuksi aikajaksoksi (tästä enemmän myöhemmin).

toiminnassa. Keskiajan hirveät vainot (polttorviot, „harhaoppisten” kidutukset, ristiretket) muodostavat tunnetun, synkän luvun historiassa.

4. Vielä sanotaan: „...pyrkii muuttamaan juhla-ajat ja lain”. Paavillinen järjestelmä todella muutti Jumalan lain, kymmenen käskyä: se poisti katekismuksesta toisen käskyn, joka kieltää kumartamasta ja palvelemasta patsaita ja jumalankuvia sekä muutti neljännen käskyn, joka velvoittaa pyhittämään sapatin ja on ainoa „aika” koskeva käsky, siirtämällä Jumalan lepopäivän viikon seitsemänteltä päivästä ensimmäiselle päivälle. (Vrt. 2. Tess. 2:3,4; Ps. 94:20.)

Se muutti jumalan-palveluksen „ajan”. Asetettiin vääriä palveluksen päiviä. Alkuperäisen muuttumattoman seitsemännen päivän sapahti (vrt. 2. Moos. 20:8-11; 31:13,16,17; Hes. 20:12; Jes. 56:2,3,6,7; Ps. 89:35; Hebr. 4:10,11; Jaak. 2:10) sijaan, jota Kristus ja apostolit viettivät (Luuk. 4:16; Matt. 24:20; Apt. 13.42; Hebr. 4:10,11), tuli viikon ensimmäinen päivä (pakanallinen „aurinko päivä”), jota Jumala ei koskaan ole määrännyt Jumalanpalveluksen päiväksi, vaan jonka hyväksymisestä hän jopa on varoittanut kansaansa (Ilm. 14:9-11; 16:2; 19:20; vrt. Hes. 8:16-18).

5. „Pedolle annettiin suu, joka herjaa ja puhuu suuria sanoja, ... Niin se avasi suunsa ja alkoi herjata Jumalaa. Se herjasi hänen nimeään ja hänen asuinsijaansa ja niitä, jotka asuvat taivaassa.” (Ilm. 13:5,6.) Tämä Ilmestyskirjassa kuvattu peto esittää samaa valtaa kuin „pieni sarvi” Danielin 7:8,25. (Katso myös Dan 8:25 ja 2. Tess. 2:3,4.)

Miten Raamattu määrittelee Jumalan pilkkaamisen? Jeesusta vastaan tehdyssä salahanikkeessa Häntä syytettiin jumalanpilkausta: „Sinä teet itsesi Jumalaksi, vaikka olet ihminen!“ (Joh. 10:33.) Toisenlaisesta „jumalanpilkausta“ luemme Luuk. 5:21: „Mikä mies tämä on? Hän herjaa Jumalaa, kun puhuu noin. Kuka muu kuin Jumala voi antaa syntejä anteeksi?“ Molemmat mainitut jumalanpilkan muodot ilmenevät paavinvallassa. („Tässä maailmassa me olemme Kaikkivaltiaan Jumalan sijassa.“ Paavi Leo XIII:n ensyklopedia, 20.6.1894.) Paavia kutsutaan usein myös nimellä „Pyhä Isä“, vaikka Jeesus kielsi puhuttelemasta näin ihmisiä (Matt. 23:9), sillä tämä nimitys kuuluu ainoastaan Taivaalliselle Isälle (Joh. 17:11).

6. Profeetat ennustavat jopa paavin valtakauden pituuden: Dan. 7:25; 12:7 ja Ilm. 12:14 kolmeksi ja puoleksi ajaksi, Ilm. 11:2 ja 13:5 jakeissa 42 kuukaudeksi ja Ilm. 11:3 sekä 12:6 taas 1260 päiväksi.

Koska Raamatussa profeettalliset ajanjaksot ilmaistaan siten, että päivä tarkoittaa vuotta (Hes. 4:6 ja 4. Moos. 14:34), voimme havaita, että kaikki nämä aikaa koskevat ilmoitukset viittaavat samaan 1260 todellisen vuoden aikakauteen. Kuukauteen lasketaan 30 päivää (1. Moos. 7:11,24 ja 8:4; ja vuoteen 360 päivää. Täten $3,5 \text{ vuotta} \times 12 \text{ kuukautta} = 42 \text{ kuukautta}$, ja $42 \text{ kuukautta} \times 30 \text{ päivää} = 1260 \text{ päivää}$, siis todellisuudessa 1260 historian vuotta.

Tämä ennustettu aikajakso löytyy todellakin toteutuneena paavinvallan historiassa. Viimeisenä paavinvaltaa vastustaneena „sarvena” olleiden itägoottien karkottaminen Roomasta vuonna 538 jKr. tunnustetaan yleisesti paavin poliittisen vallan aluksi.

Kun laskemme tuosta vuodesta eteenpäin 1260 vuotta, päädyimme vuoteen 1798 jKr. Juuri sinä vuonna, Ranskan vallankumouksen yhteydessä, ranskalainen kenraali Bertier otti Paavi Pius VI:n vangiksi. Paavi Pius VI kuoli vankilassa.

Siten täyttyi myös tämä ennustus: „Jos kuka vankeuteen vie, niin hän itse vankeuteen joutuu”. (Ilm. 13:10; vanhempi suomennos.) Paavila ei enää milloinkaan sen jälkeen ole ollut sellaista mahtia ja vaikutusvaltaa kuin siihen saakka oli ollut. Kun siirryttiin demokraattiseen hallitusmuotoon ja Rooma muutettiin tasavallaksi, paavin poliittinen valta murtui.

Tämä tapahtui tarkalleen ennustuksissa kerrottuun aikaan, 1260 vuoden päätyttyä. Ilmestyskirjan 13:1-10 jakeissa kuvataan pääpiirteissään paa-
villisen vallan historia, miten se nousee Rooman
maailmanvallasta, hallitsee 1260 vuotta ja saa lo-
pulta kuolettavan haavan.

7. Johanneksen Ilmestyskirjan 13:3 kertoo: „Minä näin, että yksi pedon päistä oli saanut surmaniskun, mutta haava oli parantunut. Koko maailma ihmetteli petoa ja lähti seuraamaan sitä.” Tämä osoittaa, että tuo valta on olemassa Jeesuksen takaisin tuloon saakka (vrt. Dan. 7:21,22).

8. Sen vallon saaman kuolinhaavan ja sen ajan välillä, jolloin se saa valtansa takaisin, kuvaan astuu eräs toinen eläin: „Sitten näin, kuinka toinen peto nousi maan uumenista. Sillä oli kaksi sarvea, kuin karitsan sarvet, mutta se puhui kuin lohikäärme. Se

käyttää ensimmäisen pedon puolesta tämän koko valtaa ja panee maan ja sen asukkaat kumartamaan ensimmäistä petoa, sitä, jonka kuolinhaava oli parantunut.” Ilm. 13:11,12.

Mikä voima on kuvattu täällä?

Tunnusmerkit:	Selitykset:
1. Se nousee ”maan uumenista” tai ”maasta” (Ilm. 13:11.)	1. Se syntyy uudesta tai hyvin harvaanasutusta maasta.
2. Se ilmestyy siihen aikaan, jolloin merestä noussut peto saa surmaniskun (vuonna 1798, Ilm. 13:1,3,10).	2. Kasvaa kansakunnaksi siihen aikaan, jolloin paavinvalta murtuu (1763-1800).
3. Sillä on kaksi sarvea kuin karitsan sarvet (Ilm. 13:11).	3. Se saa voimaa kahdesta kristillisestä periaatteesta: uskonnonvapaudesta ja kansalaisvapaudesta.
4. Sillä ei ole päissään kruunuja (sama) (Ilm. 13:11).	4. Ei ole kuningaskunta, vaan tasavalta.
5. Se käyttää ensimmäisen pedon puolesta sen valtaa (Ilm. 13:12).	5. Siitä tulee voimakkain maailmanvalta.

Vain yksi valta historiassa täyttää nämä ennustuksen tuntomerkit, nimittäin Amerikan Yhdysvallat, jotka muodostuivat vuosina 1763-1800. Näemme Ilm. 13:11-18 jakeista, että se on alussa vaatimaton, mutta kasvaa johtavaksi maailmanvallaksi ajan lopulta. Raamattu ennustaa, että Amerikka pystytään "pedon kuvan", jonka kautta se saattaa ihmiset kurtumaan ensimmäistä petoa, sitä, jonka kuolinhaava oli parantunut. Tämä kuva on tarkka jäljennös siitä, mitä paavinvalta oli 1260-vuotisenä valtakautenaan. Se, että käytetään ilmausta "kurtumamaan", viittaa selvästi siihen, että kyseessä on poliittis-uskonollinen valta.

Dan. 3:5,10, 14, 18 ja 28 jakeista ilmenee, että ihmisten kuvien ja valtasymbolien palvominen on epäjumalanpalvelusta ja siten Jumalan toisen käskyn rikkomista (2. Moos. 20:4-6). Myös sunnuntai-lepopäivän on valtasymboli, osoitus paavin arvovallasta, jolla hän voi säätää omia käskyjään. Tämä on katolisen kirkon oma opetus, kuten seuraavassa selviää.

Näin ennustukset osoittavat, että pystyttämällä „kuvan” Amerika tulee pakottamaan sunnuntain-pyhittämistä, joka on „pedon merkki”. Tämä „kuva” on langennut protestanttisuus, ekumeeninen kirkkojen iliot, joka yhteistyössä hallituksen kanssa tulee säätämään uskonnollisia lakeja. Koko maailma tottelee tätä sunnuntain pyhittämistä koskevaa lakia. Paavikunta on ylpeä siitä, että se on voinut muuttaa kymmentä käskyä. Tulevaisuuden ratkaiseva kysymys, valinta elämän ja kuoleman välillä, on siinä, tottelemmeko Jumalaa vai ihmiskäskyjä (Ilm. 13:14,15; Mal. 3:18,19; Ilm. 16:2).

Huomatkaa, että Amerikka tänä aikana „tekee suuria tunnustekoja ja saa tulen lyömään taivaasta maahan ihmisten nähdn.“ (Ajtelkaamme Hiroshiman atomipommiä v. 1945, viimeaikaisia Amerikan ilmasotia tai myös yhä lisääntyvää väärää hengelliästä tulta kirismaattisessa liikkeessä, joka on alkanut Amerikassa.) „Niillä tunnusteilla, joita sillä on valta tehdä ensimmäisen pedon nimissä, se johtaa harhaan kaikki maan asukkaat, niissä että saa heidät tekemään patsaan sen pedon kunniaksi, jota on isetty miekalla mutta joka on vironnut henkin.“ (Ilm. 13:13-14: Vrt. Matt. 24:24.)

Paavikunta pitää sapatin muuttamista viikon ensimmäiselle päivälle omana tekonaan ja osoituksena vallastaan uskonnollisissa kysymyksissä (Vrt. Dan. 7:25);

„Sunnuntai on katolinen säädos, ja vaatimusta sen pyhittämisestä voidaan perustella vain katolisuuden arvovallalla ... Pyhästä Raamatusta, sen alusta loppuun saakka, ei löydy ainoatakaan kohtaa, joka oikeuttaisi julkisen viikoittaisen jumalanpalveluspäivän siirtämisen viikon viimeiseltä päivältä viikon ensimmäiselle päivälle.” (Catholic Press, Sidney, 25.8.1900.)

„Pyhitämme sunnuntain lauantain sijasta, koska katolinen kirkko v. 364 Laodicean kirkolliskokouksessa siirsi pyhyiden lauantailta sunnuntaille.” (P. Geiermann, *The Convert's Catechism of Catholic Doctrine*), teos, joka sai 25.1.1910 paavi Pius X:ltä apostolisen siunauksen.)

„Kristus ja apostolit pitivät seitsemännen päivän soppia, sitä viettivät ja sen tunnistivat myös ensimmäiset kristityt, kunnes Laodicean kirkolliskokous syrjäytti sen. Vasta tämä kirkolliskokous ratkaisi Herran päivää koskevan kysymyksen ja kielsi pitämästä seitsemännen päivän soppia kirkonkirouksen uhalla.” (William Prynne, „Dissertation on Lord’s Day”, s. 32.)

„Sapatti, lain tunnetuin päivä, muutettiin Herran päiväksi. Se, niin kuin eivät muutkaan vastaavat, ei ole menettänyt voimassaloaan Kristuksen opetuksen johdosta (sillä hän itse sanoo, ettei ole tullut kumoamaan lakia, vaan täyttämään sen), vaan se muutettiin kirkon arvovallalla.” (Rheggion arkkipiispa, saarna 18.1.1562 - Mansi XXIII, s. 526.)

„Pyhä katolinen kirkko siirsi lepöpäivän lauantailta sunnuntaille, viikon ensimmäiselle päivälle. Mitä kirkkoa koko sivistynyt maailma tottee? Protestantit ... tunnustavat kunnioittavansa suuresti Raamattua, ja kuitenkin viettämällä sunnuntaita he tunnustavat katolisen kirkon arvovallan. Raamatta sanoo: 'Muista sapatin päivää, että sen pyhittäisit', mutta katolinen kirkko sanoo: 'Ei, pidä viikon ensimmäinen päivä pyhänä' - ja koko maailma tottelee sitä!" (Kirkkoisä Enright, 15.12.1889.)

9. Ilm. 13:18 löytyy vielä yksi tuntomerkki, pedon luku: „Se, jolla on ymmärrystä, laskekoon pedon nimen lukuarvon: se on erään ihmisen luku, ja se luku on kuusisataakuusikymmentäkuusi.” Yksi paavin virkanimistä on „Vicarius Filii Dei”, mikä käännettynä on: „Jumalan Pojan sijainen”.

Katolinen lehti „Our Sunday Visitor” vastasi lukijoi-
lta tulleeseen kysymykseen 18.4.1915 näin: „Paa-
vin hiippaan (tiaraan) kaiverretut kirjaimet ovat:
‘Vicarius Filii Dei.’” Tämä nimitys on jo sinänsä

"VICARIUS FILII DEI"

V.....5	F.....0	D.....500
I.....1	I.....1	E.....0
C.....100	L.....50	I.....1
A.....0	I.....1	501
R.....0	I.....1	
U(V).....5	53	
S.....0		
112		

666

Koska latinalaisilla kirjaimilla on lukuarvot, tarvitsee vain laskea tuossa nimessä olevien lukuarvoillisten kirjainten arvot yhteen. U- ja V-kirjaimilla on sama lukuarvo 5. Tämä ennustus viittaa antikristukseen (2. Tess. 2:3-12; 1. Joh. 4:3; 2. Joh. 7; Room. 8:3). Kreikankielinen sana „antikristus” tarkoittaa sellaista, joka „asettaa itsensä Herran Voidellun paikalle (anti = sijalla, crio = voidella).” (Konkordantes NT s. 371.)

Antikristus siis sanoo olevansa Kristuksen sijainen - ja juuri sitä paavi väittää! Jos paavi esittelisi itsensä Uuden Testamentin kielellä, hän sanoisi: „Minä olen antikristus“!

Jeesus Kristus on taivaaseen astumisen jälkeen ainoa todellinen ylimmäinen pappi taivaan pyhäkössä. „Hän toimittaa palvelusta taivaan pyhäkössä, todellisesa pyhäkköteltassa, jota ei ole pystyttänyt ihminen vaan Herra itse.” (Hebr. 8:2.) Siellä Jeesus toimii joka päivä välittäjänämme uhriverensä kautta avaten meille tietä Taivaallisen Isän armoistumelle (Joh. 14:6,13,14; Room. 8:34), jonka eteen voimme tulla milloin tahansa rukouksessa uskoen ja luottaen Jeesuksen sovintovereen. Emme tarvitse ihmistä välittäjäksi. (Hebr. 4:14-16; 5:1-10; 7:25; Matt. 6:6-15.)

Sellaisesta opetuksesta, että välittäjäksi tarvittaisiin myös ihmistä tai „kuolleita pyhiä”, sanotaan Ilm. 13:6 näin: „Se (peto) avasi suunsa ja alkoi herjata Jumalaa. Se herjasi hänen nimeään ja asuinsijaansa.” Tämä viittaa taivaassa tapahtuvaan sovitystyöhön. Dan. 8:11-14 ja 12:11 kuvataan samaa asiaa: „Hänen temppekinsä turmeltiin” tai „turmion ilmiytyä”.

PEDON MERKKI

Pedon merkki ei ole mikään ulkonainen merkki, jota jokaiselle ihmiselle pakotetaan vastoin hänen omaa tahtoansa. Ellei ihminen voisi kieltäytyä ottamasta vastaan pedon merkkiä, Jumalan varoitusta vastaan ottaisi ottaamatta sitä olisi turha.

Niitä, jotka kieltäytyvät vastaanottamasta pedon merkkiä (arvovallan tai sitoutumisen merkkiä), kuvataan näin: „...jotka pitävät Jumalan käskyt ja Jeesuksen uskon.”

Ilm. 14:12. He ovat niitä, jotka ovat ottaneet vastaan Jumalan sinetin (Ilm. 7:3,4; 14:1), he ovat saaneet voiton pedon merkistä (Ilm. 15:2, vrt. Dan. 3). Pedon merkkiin sisältyy siis Jumalan käskyjen rikkominen (vrt. Jaak. 2:10), sillä Jumalan sinetti, Hänen liittonsa merkki, on kymmenen käskyn laissa (ks. alemppaa).

Pedon merkki otetaan vastaan otsaan tai käteen (Ilm. 13:17; 14:9). Otsa kuvaa ymmärrystä (uskoa, tietoa), käsi kuvaa ihmisen toimintaa (käskyjen pitämistä tai pitämättä jättämistä). Sen osoittaa myös 5. Moos. 11:8,18 (vrt. 5. Moos. 13:1-6), missä puhutaan kaikkien käskyjen pitämisestä.

Jokainen, joka ymmärtää neljän kaskyn vaatimukset ja sen järjestyksen, jonka Jumala on sanonut olevan Hänen arvovallansa merkin, ja kuitenkin hylkää sen ja kunnioittaa sen sijaan sitä, minkä Rooma on valinnut herruutensa merkiksi, ottaa vastaan Rooman kanssa tehdyn liiton merkin, pedon merkin. Vasta sitten, kun sunnuntailaki vahvistetaan ja ihmisten täytyy valita Jumalan käskyt tai ihmiskäskyt, ne, jotka pysyvät rikkomuksissaan, ottavat vastaan pedon merkin. Vilpittömälle sunnuntainvietäjälle kuuluvat seuraavat sanat: „Tällaista tietämättömyyttä Jumala on pitkään sietänyt, mutta nyt sen aika on ohi; hän vaatii kaikkia ihmisiä kaikkialla tekemään parannuksen.” (Apt. 17:30).

JUMALAN SINETTI

Sanoja merkki ja sinetti käytetään Raamatussa tarkoittamaan samaa asiaa (Room. 4:11).

Virallisessa sinetissä täytyy näkyä kolme asiaa:

1. Lainsäätäjän nimi - esim. Abraham Lincoln
2. Lainsäätäjän virka-asema - esim. presidentti
3. Lainsäätäjän valta-alue - Amerikan Yhdysvallat

Jumalan sinetti, Hänen iankaikkisen liittonsa merkki on Jumalan laissa; sinetin kolme ominaisuutta löytyy neljännessä käskystä 2. Moos. 20:8-11: „Muita pyhittää lepopäivä. Kuutena päivänä tee työtä ja hoida kaikkia tehtäviäsi, mutta seitsemäs päivä on Herran, sinun Jumalasi, sapatti. Silloin et saa tehdä mitään työtä, et sinä eikä sinun poikasi eikä tyttäresi, orjasi eikä orjattaresi, ei juhtasi eikä yksikään muukalainen, joka asuu kaupungissasi. Sillä kuutena päivänä Herra teki taivaan ja maan ja meren ja kaiken, mitä niissä on, mutta seitsemännen päivän hän lepäsi. Sen vuoksi Herra siunasi lepopäivän ja pyhitti sen.” (Vrt. 2. Moos. 31:13,17,18.)

Vaikka kaikki käskyt ovat Jumalalle samanarvoisia (Jaak. 2:10), vain neljännessä käskyssä on Jumalan sinetin tuntomerkit:

1. Jumalan nimi: „Herra, sinun Jumalasi”
2. Arvoasema: „Luoja”
3. Valta-alue: „taivas ja maa ja meri ja kaikki, mitä niissä on”.

Raamattu puhuu sapatista Jumalan ikuisena merkinä: „Pitääkö kunniaa sapatti, ... sillä sapatti on sukupolvesta toiseen oleva (ikuisena) merkinä liitosta, jonka minä olen teidän kanssanne tehnyt. Siitä muistatte, että minä, Herra, olen erottanut teidät omaksi kansakseni ... Pysyköön sapatti ikuisesti merkinä liitosta, ...” (2. Moos. 31:13,17; vrt. Hes. 20:12,20.)

Jeesus sanoo: „Älkää luulko, että minä olen tullut lakia tai profeettaa kumoamaan. En minä ole tullut kumoamaan, vaan toteuttamaan. Totisesti: laista ei häviä yksikään kirjain, ei pieninkään piirto, ennen kuin taivas ja maa katoavat, ennen kuin kaikki on tapahtunut.” (Matt. 5:17,18.)

Eräs mies tuli Jeesuksen luo ja kysyi Häneltä: „Opettaja, mitä hyvää minun pitää tehdä, jotta saisin iankaikkisen elämän?” Jeesus vastasi: „Jos haluat päästä sisälle elämään, noudata käskyjä ...

...älä tapa’, ...älä tee aviorikosta’, ...älä varasta’, ...älä todista valheellisesti.” (Matt. 19:16-19.)

Seitsemännen päivän sapatti on olennainen osa Jumalan lakia, jokaviikkoinen muistuttaja Kristuksesta meidän Luojanamme ja Lunastajanamme.

„Alussa oli Sana. Sana oli Jumalan luona, ja Sana oli Jumala. ... Kaikki syntyi Sanan voimalla. ... Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme. ... Hän oli täynnä armoa ja totuutta.” (Joh. 1:1,3,14.)

Israelin kansalle oli luvattu lepo sen päästessä Kaanaan maahan. Samoin sapatti muistuttaa lupauksesta päästä taivaalliseen Kaanaaseen „sapatin lepoon” (2. Piet. 3:13; Hebr. 11:10,39,40; Ilm. 21:2). Se tapahtuu Kristuksen tullessa takaisin (Hebr. 3:10-19; 4:1-11; vrt. 5. Moos. 4:1,2; 1. Kor. 10:11-13). Silloin päättyy ihmiskunnan historian 6000-vuotinen erämaavaellus, joka alkoi paratiisissa syntiinlankeemuksessa.

Jos teemme aikalaskelman Raamatun sukuluettelossa olevien tietojen perusteella, huomaamme, että Adamista Jeesukseen on kulunut noin 4000 vuotta (Atlas der Weltgeschichte, K. Thienemanns Verlag, Stuttgart-Wien. 1990. Myös joissakin vanhemmissa Raamatuissa on liitteenä näitä laskelmia). Siitä näemme, että maailmanhistoria on kestänyt noin 6000 vuotta. Elämme Jumalan ihmiskunnalle säätämän ajan lopussa. Puhuessaan Kristuksen takaisintulosta Raamattu sanoo: „Herralle yksi päivä on kuin tuhat vuotta ja tuhat vuotta kuin yksi päivä.” (2. Piet. 3:8.)

Ymmärrätkö nyt, että „se aika on lähellä, aivan ovela.”? (Matt. 24:3.)

Uudessa Testamentissa Jumalan kansaa kutsutaan hengelliseksi Israeliksi, joka uskon kautta Jeesukseen Kristukseen saa hengellisen „sydämen ympärileikkauksen”. (Kol. 2:11,12; Room. 2:28,29; Gal. 3:6-9; 28,29; 5:6; 6:15; Room. 11:25; 1. Piet. 2:9,10.) Uusi liitto Kristuksen kanssa muuttaa jokaisen ihmisen uudeksi luomukseksi Jumalan luovalla voimalla. Tämä on ennustettu jo profeetta Jeremian kautta: „Tämän liiton minä teen Israelin kansan kanssa tulevinä päivinä, sanoo Herra: Minä panen lakini heidän sisimpäänsä, kirjoitan sen heidän sydämeensä. Minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani.” (Jer. 31:31-33.)

Jumalan kansa tulee siis aina pitämään Hänen lakinsa: „Lohikäärme vihastui vaimoon ja lähti käymään sotaa muita hänen jälkeläisiään vastaan, jotka pitivät Jumalan käskyt ja joilla on Jeesuksen todistus.” (Ilm. 12:17, vanha käännös.) Profetioissa puhdas vaimo kuvaa puhdasta seurakuntaa ja portto langennutta seurakuntaa (2. Kor. 11:2; Hes. 16; Ilm. 17:18).

Nyt ymmärrämme Johanneksen Ilmestyksen 14:n luvun kolmen enkelin sanoman merkityksen:

1. Se kertoo meille, että tuomio tapahtuu nyt taivaallisessa tuomioistuimessa, missä päätetään iankaikkisesta elämästä. (Jakeet 6 ja 7).

2. Se sanoo, että myös protestanttisuus on langennut (jake 8) ja „siitä on tullut pahojen henkien tyysija ja kaikkien saastaisten henkien ... pesäpaikka”, kuten Ilm. 18:1-5 kerrotaan. Enkeli kutsuu kaikkia vilpittömiä kristittyjä: „Lähtekää pois, jättäkää hänet, te, jotka olette minun kansani, ettette joutuisi ottamaan osaa hänen synteihinsä ettekä jäisi alttiiksi niille vitsauksille, joilla häntä lyödään”. (Ilm. 18:4.)

3. Se on Jumalan hyvin vakava ja rakastava varoitus koko maailmalle: kaikki, jotka kumartavat paa-
vinvaltaa tai sen protestanttista ekumeenista kuvaa alistamalla pakotettuun sunnuntainviettoon vastoin parempaa tietoaan, saavat pedon merkin ja kärsivät iankaikkisen kuoleman (Ilm. 14:9-11).

4. Jae 12 kertoo meille joukosta ihmisiä, jotka eivät ota vastaan pedon merkkiä. He pitävät kaikki Jumalan käskyt, myös seitsemännen päivän sapatin (vrt. Apt. 7:38), ja heillä on Jeesuksen usko.

Kestätkö sinä tuomiolla?

Ensimmäinen enkeli puhuu Jumalan tuomiosta taivaassa ennen Kristuksen takaisintuloa (vrt. Dan. 7:9-12; 2. Kor. 5:10), sillä jo ennen Hänen ilmestymistään täytyy ratkaista, ketkä herätetään kuolleista iankaikkiseen elämään ja ketkä elossa olevista nostetaan ylös kirkkauteen Hänen ilmestyessään (1. Tess. 4:15-17; Joh. 5:27-29; Ilm. 20:5,6).

Lisäksi Raamattu puhuu tuomiosta, joka tapahtuu taivaassa 1000 vuoden kuluessa Jeesuksen takaisintulon jälkeen. Kaikki uskovat ottavat osaa uskottomien kuolleiden ja langenneiden enkelien tuo-

mitsemiseen (Dan. 7:22; 1. Kor. 6:2,3; Ilm. 20:4). Tämä tuomio julistetaan ja pannaan täytäntöön 1000 vuoden kuluttua tuomion ylösnousemuksessa (Joh. 5:29; Ilm. 20:7-15).

Kymmenet käskyt on muuttumaton mittapuu Jumalan tuomion päivänä (Saarn. 12:13,14; Ilm. 11:18,19; Ps. 89:35; Matt. 7:21); samoin on myös Jeesuksen esimerkillinen asenne (Fil. 2:5; Room. 15:5). Hänestä sanotaan: „Jumalani, minä täytän mielelläni tahdoti, sinun lakisi on minun sydämessäni.” (Ps. 40:9. Vrt. Joh. 6:38; 4:34; Hebr. 10:9; Luuk. 22:42.)

Rukoilemme kyllä „Isä meidän” -rukouksessa: „Taapahtukoon Sinun tahdoti”, mutta saako Jumalan tahto toteutua sinun elämässäsi? Raamattu sanoo: „Synti merkitsee Jumalan lain rikkomista.” (1. Joh. 3:4), ja „Synnin palkka on kuolema.” (Room. 6:23.) Kun vielä kuulemme profeetan sanat: „Voiko nubialainen muuttaa ihonsa väriä tai panteri täpliään? Yhtä mahdotonta on teidän tehdä hyvää, niin syvälle pahaan te olette juurtuneet!” (Jer. 13:23; vrt. Room. 7:24) ja kun ajattelemme omaa elämäämme, niin mielestäni täytyy todeta, ettei meillä itsesämme ole mahdollisuutta paeta Jumalan tuomiota ja iankaikkista kuolemaa.

Kuitenkin Jumala on valmistanut pelastuksen tien kaikille saatanaan orjuudessa oleville. Tämä Jumalan rakkaudessaan osoittama tie on „JEEBUS KRISTUS”. Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa, jottei yksikään, joka häneen usko, joutuisi kadotukseen, vaan saisi iankaikkisen elämän.” (Joh. 3:16.) Golgatan kumpu on muistona tästä käsittämättömästä uhrista, joka vaadittiin sovituksi Jumalan lain rikkomisesta. Siksi emme saa pitää syntiä vaarattomana (Room. 6:15).

Jumalan armontarjous on äärettömän kallisarvoinen, ja sen vastaanottamiseen tarvitaan sinun suostumuksesi ja täydellinen antautuminen Jumalalle. Jeesus sanoo: „Minä olen tie, totuus ja elämä. Ei kukaan pääse Isän luo muuten kuin minun kauttani.” (Joh. 14:6.) Elämällään Jeesus näytti meille tien Isän luo ja ikuisen elämään.

LAHJAKORTTI

Hyvä lukija! Jos haluat tietää enemmän asioista, joista tässä lentolehtisessä on kerrottu, tarjoamme Sinulle ilmaiseksi (merkitse rasti!):

☐ Kirjekurssin ”Tunne Raamattusi”

Tämä kurssi auttaa Sinua ymmärtämään Raamattua paremmin. Kurssin käytyäsi saat ilmaiseksi Ellen G. Whiten kirjan ”Suuri Taistelu”. Siinä kerrotaan Raamatun toteutuneista ennustuksista ja myös niistä ennustuksista, jotka viittaavat nykyaikaan ja tulevaisuuteen.

☐ Raamattutunteja luonasi sopimuksen mukaan.

Nimi: _____

Osoite: _____

Puh: _____

Ole hyvä ja lähetä kuponki osoitteella:

Raamattuopisto Biblia
Mastotie 10
37800 Toijala
Tai soita puh. (03) 5425100
Tai lähetä sähköpostia: info@spaup.org

Teille ei muodostu tästä mitään muita kuluja eikä velvoitteita

Miten saavutamme iankaikkisen elämän Kristuksen kautta?

Jeesuksen vastaus on sama tänään kuin ennenkin: „Noudata käskyjä ... ja seuraa minua!” (Matt. 19:17,21, Vrt. 1. Piet. 2:21-25; Ilm. 14:4.) Jeesuksen seuraaminen merkitsee, että tutkimme Hänen elämänsä Pyhästä Raamatusta (Joh. 5:39; 8:31,32) ja noudattamme Hänen sanojaan (Joh. 3:36; Hebr. 5:8,9; 11:8; Jaak. 4:7; Room. 16:26). Silloin Pyhä Henki vaikuttaa meissä niin kuin helluntaina, kun ihmiset tunnustivat syntinsä ja huusivat: „Mitä meidän pitää tehdä?” Pietari vastasi: „Kääntykää!” ja toisessa kohdassa: „Katukaa siis syntejänne, jotta ne pyyhittäisiin pois!” (Apt. 2:37,38; 3:19.)

Jumalan laki näyttää meille peilin tavoin synnin tahrat (Room. 4:15; 3:20; 7:7), jotka Jeesus haluaa pestä pois sovitusverellään. Silloin ihmisessä syntyy vastarakkaus Jumalaa kohtaan.

Jeesus sanoi syntisestä naisesta: „Hän sai paljot syntinsä anteeksi, sen vuoksi hän rakasti paljon.” (Luuk. 7:47.) „Me rakastamme, koska Jumala on ensin rakastanut meitä. ... Sitähän Jumalan rakastaminen on, että pidämme hänen käskynsä, eivätkä ne ole raskaita noudattaa.” (Joh. 4:19; 5:3.) Rakkaudessa Kristusta kohtaan meissä kasvaa sitten myös Jumalasta lähtöisin oleva voima, jolla voimme voittaa synnin. „Jos te rakastatte minua, te noudattatte minun käskyjäni. ... (Isä) ... antaa teille toisen puolustajan, ... Tämä puolustaja on Totuuden Henki.” (Joh. 14:15-17).

Rakkaus ja meille annettu Pyhän Hengen voima auttavat meitä voittamaan synnin niin kuin Jeesuksen voitti (Joh. 15:10; 1. Joh. 5:4,5; Ilm. 3:21).

Jumalan Pojan, Jeesuksen Kristuksen ihmiseksi tuleminen takia (Fil. 2:5-8; Joh. 16:28) voimme olla varmoja siitä, että Jumala tietää, paljonko voimaa Hänen täytyy antaa meille täyttääksemme Hänen vaatimuksensa ja voittaaksemme synnin heikentämän lihamme kiusaukset. „Nämä lapset ovat ihmisiä, lihaa ja verta, ja siksi hänkin tuli ihmiseksi, heidän kaltaiseksi. Siten hän kykeni kuolemallaan riistämään vallan kuoleman valtiailta, Saatanalta, ja päästämään vapaiksi kaikki, jotka kuoleman pelosta olivat koko ikänsä olleet orjina. ... Niinpä hänen oli tultava joka suhteessa veljiensä kaltaiseksi, jotta hänestä tulisi armahtava ja uskollinen ylipappi ja hän voisi Jumalan edessä sovittaa kansansa syntiä.” (Hebr. 2:14-18).

„Pakene henkesi edestä!”

1. Moos. 19:17

”Siksi me voimme entistä lujemmin luottaa profeetalliseen sanaan. Ja hyvin teette tekin, jos kiinnitätte katseenne siihen kuin pimeässä loistavaan lampuun, kunnes päivä sarastaa ja kointähti syttyy teidän sydämessänne.”

2. Piet. 1:19

”Te kyllä tutkitte kirjoituksia, koska luultavasti löytävänne ikuisen elämän - ja nehan juuri todistavat minusta.”

Joh. 5:39

”Juutalaiset olivat täällä avarakatsisempia kuin Tessalonikassa. He ottivat sanan halukkaasti vastaan ja tutkivat päivittäin kirjoituksia, pitkö kaikki paikkansa.” Apt. 17:11

”Älkää väheksykö profetoimisen lahjaa. Koetelkaa kaikkea ja pitäkää se mikä on hyvää. Pysykää erossa kaikesta pahasta. Itse rauhan Jumala pyhittääkoon teidät kokonaan ja varjelkoon koko olemuksenne, teidän henkenne, sielunne ja ruumiinne, niin että olette nuhteettomat Herramme Jeesuksen Kristuksen tullessa. Hän, joka teitä kutsuu, on uskollinen ja pitää lupauksensa. ... Herran nimeen minä vaadin, että luette tämänkirjeen kaikille veljille.” 1. Tess. 5:20-24,27

Voimme saada tämän synnin voittavan voiman vain, jos uskomme Jeesuksen esimerkilliseen vanhurskauteen (synnittömään elämään langenneessa ihmislihassa, Joh. 6:28,29; vrt. Room. 8:3; Hebr. 4:15) ja otamme Hänet uskossa vastaan omana edestämme uhrattuna Vapahtajanamme (Joh. 3:16; 1:29).

Jeesus ei kuollut omien syntiensä tähden, sillä on kirjoitettu: „Suostukaa sovintoon Jumalan kanssa. Kristuksetta, joka oli puhdas synnistä, Jumala siirsi kaikki meidän syntimme, jotta me hänessä saisimme Jumalan vanhurskauden.” (2. Kor. 5:21. Vrt. 1. Joh. 3:5; Joh. 8:46). Tämä tarkoittaa kuitenkin, että me kadumme rikkomuksiamme, tunnustamme ne ja käännymme pois synnistä (Jumalan lain rikkomisesta) ja seuraamme Häntä. (Snl. 28:13; 1. Joh. 1:6-10; 2:4; 3:3-10; 1. Piet. 2:21; Matt. 10:34-39.)

Usko ja katumus ovat Jumalan lahjoja niille, jotka etsivät niitä vilpittömällä sydämellä. Jumala vaikuttaa ne meissä Pyhällä Hengellä, jos vain annamme Hänelle siihen mahdollisuuden. Usko syntyy Jumalan sanan julistuksesta ja tutkimisesta (Room. 10:17). Jeesus sanoi: „Te tutkitte kirjoituksia, sillä teillä on mielestänne niissä iankaikkinen elämä, ja ne juuri todistavat minusta.” (Joh. 5:39, vanha käännös. Vrt. Luuk. 24: 25-27; Joh. 2:22; Room. 16:26; Apt. 17:11,12.)

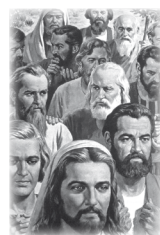
Jumalan ihmeellisesti toteutuneiden ennustusten tutkiminen (vuosisatoja ennen kerrottu maailmanhistoria ja Hänen Poikansa ihmiseksi tuleminen) vahvistaa uskoamme Kristuksen kautta tapahtuvaan jumalalliseen lunastussuunnitelmaan, ja saamme niistä varman perustuksen uskollenne vielä toteutumistaan odottaviin ennustuksiin (2. Piet. 1:19-21).

Meille on luvattu näkymätön jumalallinen Opettaja tutkiesamme avoimin mielin Jumalan sanaa: „Puolustaja, Pyhä Henki, jonka Isä minun nimessäni lähettää, opettaa teille kaiken ja palauttaa mieleenne kaiken, mitä olen teille puhunut. ... hän johtaa teidät tuntemaan koko totuuden. ... Sinun sanasi on totuus.” (Joh. 14:26; 16:13; 17:17.) Se, joka hylkää Jumalan armostarjouksen ja tietoisesti torjuu totuuden sanan, eikä lue eikä tutki sitä, ei saa Jumalalta pelastavaa uskon voimaa. Hän on lopulta ikuisesti kadotettujen joukossa (Jer. 6:17-19; 9:12-15; Hoos. 4:6).

„Jos kuitenkin joltakulta teistä puuttuu viisautta, pyytäköön sitä Jumalalta. Hän on saava pyytämässä, sillä Jumala antaa auliisti kaikille, ketään soimaamatta.” (Jaak. 1:5.) Jeesus sanoo: „Pyytäkää, niin teille annetaan. ... Jos kerran te pahat ihmiset osaatte antaa lapsillenne kaikenlaista hyvää, niin paljon enemmän teidän taivaallinen Isänne antaa hyvää niille, jotka sitä häneltä pyytävät.” (Matt. 7:7-11.) Rukoilkaamme Daavidin tavoin: „Jumala, luo minuun puhdas sydän ja uudista minut, anna vahva henki” (Ps. 51:12; vrt. Ps. 139:23,24.)

Vilpittömästi uskova ja rukoileva ihminen saa kokea: „Kaikki minä vain hänessä, joka minua vahvistaa.” (Fil. 4:13.) Vain jos me seuraamme vilpittömästi Jeesusta ja luotamme Häneen elävänä Vapahtajanamme, meille kehittyy Hänen kaltaisen luonne ja olemme valmiita Hänen tullessaan. „Tämän liiton minä teen heidän kanssaan tulevina aikoina, sanoo Herra: minä asetan lakini heidän sydämeensä, kirjoitan sen heidän sisimpänsä.” Hebr. 10:16. (Vrt. Jer. 31:33.)

Muistatko, miten ihmisten kuuliaisuutta koeteltiin Eedenin puutarhassa hyvän- ja pahantiedon puun hedelmän suhteen? (1. Moos. 2:16,17.) Ajan lopulla kuuliaisuutta Jumalan laille koetellaan taas yhdellä nimenomaisella käskyllä. (Jaak. 2:10.) Muinoin viettelevä käärme kysyi: „Onko Jumala todella sanonut ...?”

Miten tuhoisia seurauksia tuosta tottelemattomuudesta koituistua ihmiskunnalle! (1. Moos. 3.) Jumalan vastustaja kylvää jälleen epäilyksiä Jumalan selvää käskyä kohtaan kysyen: „Ottaako Jumala todella seitsemännän päivän sapatini niin vakavasti?” Kun meille selvii, että sunnuntai viero perustuu vain ihmiskäskyyn, meidän tulee muistaa Jeesuksen sanat: „Te tekopyhät! Oikein on Jesaja teistä ennustanut. ... Turhaan he minua palvelevat, kun

opettavat oppejaan, ihmisten tekemiä käskyjä.” ... Te olette hylänneet Jumalan käskyn ja noudattatte ihmisten perinnäissääntöjä.” (Mark. 7:6-9.) Jumala kehottaa kansaansa myös profeetta Hesekelein välityksellä: „Älkää eläkö niin kuin isänne, älkää jatkako heidän menoan, älkää saastuttako itseänne palvelemalla heidän epäjumaliaan. Minä olen Herra, teidän Jumalanne. Noudattakaa minun säädöksiäni ja totelkaa minun määräyksiäni, eläkää niiden mukaan. Pitäkää pyhänä minun sapattini, olkoon se merkinä liitostamme ja muistuttakoon se teitä siitä, että minä olen Herra, teidän Jumalanne.” (Hes. 20:18-20. Katso myös Jer. 9:12,13.)

Ihmisten käskyt ja perinteet eivät vapauta meitä tästä kristillisestä periaatteesta: „Enemmän tulee totella Jumalaa kuin ihmisiä” (Apt. 5:29; 4:19). Kummalla valitset: Herran sapatini vai paavillisen sunnuntain? (Jer. 10:2; 1. Kun. 18:21; 1. Sam. 15:22,23.)

Pyhä Henki sanoo meille: „Jos te tänä päivänä kuullette hänen äänensä, älkää paaduttako sydäntänne. Se, joka pääsee levon maahan, saa levätä kaikkien töidensä jälkeen, niin kuin Jumalakin työnsä tehtyään. Pyrkikäämme siis kaikkiin voimin tuohon lepoon, ettei yksikään lankeaisi seuraamaan noiden niskoittelijoiden esimerkkiä ...” (Hebr. 4:7,10,11.)

Vain ne, jotka pysyvät uskollisina Jumalalle, pelastuvat. Heistä Raamattu sanoo: „Tässä kysytään pyhiltä kestävyyttä, niiltä jotka noudattavat Jumalan käskyjä ja uskovat Jeesukseen.” (Ilm. 14:12.)

Kauheat vitsaukset ja tuomiot kohtaavat pian kaikkia ihmisiä, jotka ottavat vastaan pedon merkin, sen nimen tai sen nimen luvun, tai kumartavat petoa ja sen kuvaa (alistuvat Jumalaa vastustavan uskonnollis-poliittisen vallan alle). Se, joka vastoin Jumalan varoituksia ja selvästi ilmaistua tahtoa asettuu vastustamaan Häntä, ottaa vastaan pedon merkin. (Ilm. 13:16-18; 14:9-11; 16:2; 18; 19:19-21.)

Tämä sanoma tuomion ajasta voi synnyttää pelkoa, mutta todellisuudessa se on rakastavan Jumalan pelastussanoma. „Hän...ei halua kenenkään tuhoutuvan vaan tahtoo, että kaikki kääntyisivät.” (2. Piet. 3:9.)

Jokainen rehellinen ihminen saa kokea: „Herran pelko on tiedon perusta.” (Snl. 1:7; Luuk. 12:4,5; 2. Moos. 20:20.) Pelko aiheuttaa synnistä. (1. Moos. 3:10,11.) Kun olemme otaneet vastaan syntiemme anteeksiannon Jumalan rakkauden kautta Jeesuksessa Kristuksessa, saamme kokea tämän: „Pelkoa ei rakkaudessa ole, vaan täydellinen rakkaus karkottaa pelon. ... se, joka pelkää, ei ole tullut täydelliseksi rakkaudessa. Me rakastamme, koska Jumala on ensin rakastanut meitä.” (1. Joh. 4:17-19.)

Kadotettuna olemisen tunne muuttuu pelastusvarmuudeksi, Jumalan pelkääminen kunnioitukseksi ja rakkaudeksi. Toivottomuuden tilalle tulee päämäärätietoisuutta, pelon sijaan Jumalan lupausten täyttymyksen iloinen odotus. Jumalan armostarjous, mahdollisuus katumukseen ja kääntymykseen, on voimassa enää vain vähän aikaa. Käytä tämä aika vakavaan oman tilanteesi tutkimiseen ja käännä Jumalan puoleen, sillä armon aika päättyy ennen Jeesuksen takaisintuloa. Ajan merkit kertovat, että olemme hyvin lähellä tämän maailman historian viimeisiä hetkiä!

„Mutta Herran päivä on tuleva niin kuin varas, ja silloin taivaat katoavat pauhinalla, ja alkuaineet kumuudesta hajoavat, ja maa ja kaikki, mitä siihen on tehty, palavat. ... Pyrkikää tätä odottaessanne siihen, että teidät havaittaisiin tahrattomiksi ja nuhteettomiksi, rauhassa, hänen edessänne.” (2. Piet. 3:10,14. Vrt. Jes. 55:6-9; Mal. 3:17-20.)

„Tässä on lopputulos kaikesta, mitä nyt on kuultu: pelkää Jumalaa ja pidä hänen käskyä. Tämä koskee jokaista ihmistä. Jumala vaatii tuomiolle kaikista salatuistakin teoista, niin hyvistä kuin pahoista.” (Saarn. 12:13,14.)